Момичето, което се опита да пренапише света

Новини | Култура | на 05.11.2025 07:00 | от Мария Донева

Защо говорим за това?

Защото книгите са могъщ съюзник и с тяхна помощ можем да променим света.

Ако имахте златен ключ, който пасва в златна ключалка и отваря тайна врата към вълшебна пишеща машина, какво бихте написали с нея?

Емили не е съвсем доволна от живота си и има защо. Родителите ѝ работят в чужбина и много ѝ липсват. Тя живее при баба си и дядо си, които са мили и добри, но все пак... В училище повечето деца ѝ се присмиват заради старанието ѝ да подрежда всичко в точно определен ред, а един от учителите я тормози абсолютно несправедливо. Добре че има най-добри приятели – Фредерик и Чарли, и двамата – чудаци като нея самата. Убежището на Емили е старата библиотека, в която работи баба ѝ. Точно там тя открива златната писалка и приключението започва.

Емили получава невероятна възможност – да пренапише която си поиска страница от книга и промяната да се отрази във всички копия от тази книга по целия свят. А понеже книгите наистина имат огромно влияние, дори и най-дребната печатна грешка се отразява върху всички страни на реалността, камо ли ако се подмени финалът на даден роман или пък главните му герои. Освен това всеки човек се стреми да направи обстоятелствата благоприятни за себе си. Ако човекът е добър – хубаво, но какво ще стане, ако е злодей?

Може би не трябва да разчитаме на чудесата, а да се опитаме да променим света със собствените си усилия. Или пък ако нещо не ни харесва и е трудно или болезнено, да го приемем с достойнство. „Не съществуваше идеален свят, грешките бяха част от него, болката и страданието също. Светът не беше безукорен бял лист хартия. Щом човек се роди и започне да пише своята история, някои неща се объркват. Трябва да се научиш да го приемаш. Колкото и трудно да изглежда.“

Когато опознава чудесата, на които е попаднала, и по-късно, докато се опитва да оправи бъркотията след себе си, Емили разбира колко силно обича приятелите си и колко ценно е за нея семейството ѝ. Преживява цял куп приключения, някои от които са наистина страховити, други пък – вълнуващи и забавни. Всеки път, когато надхитри обстоятелствата и спечели нещо, тя загубва нещо друго, на което е държала.

Нейният дядо страда от заболяване, заради което постепенно губи паметта си. Въпреки това той е наистина мъдър човек. Веднъж, докато си говорят, той ѝ казва нещо много умно: „Обичам твоите истории, защото разказваш прекрасно. И нашите разговори не са по-малко ценни само защото ги забравям. Те все пак се случват.“ Може би наистина красотата и щастието са скрити в миговете, в споделените преживявания, в наслада да си жив тук и сега, в този несъвършен, но прекрасен свят. Малката Емили намира смелост да се изправи срещу злия доктор Дрескау и да му попречи да завладее света. Дори когато изглежда, че шансовете не са на нейна страна, тя преодолява страха си и не се предава. Помагат ѝ книгите. Те наистина имат сила. Дори картинните книги за дребосъчета и дори гумените книжки, с които бебетата си играят по време на баня. Всяка книга може да бъде наш могъщ и верен приятел, стига само да я прочетем и да я обикнем.

„Златната пишеща машина“, Карстен Хен, превод Ния Гогушева, издателство „СофтПРЕС“

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/6907-momicheto-koeto-se-opita-da-prenapishe-sveta

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени